

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิน เป็นรูปแบบหนึ่งของการบริหารภาครัฐ ซึ่งรัฐบาลได้กระจายอำนาจการบริหารให้แก่คนในท้องถินให้สามารถมีอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติมลงบันทึกประจำปี พ.ศ.2543 การปกครองส่วนท้องถิน เป็นระบบการปกครองที่สืบเนื่องมาจากกระบวนการยุติธรรม อำนาจของรัฐที่ได้รับมอบหมายให้ท้องถินเป็นผู้ดูแลตนเอง ทั้งในด้านการบริหารงาน การบริหารงบประมาณ การบริหารบุคลากร และพื้นที่ โดยรัฐทำหน้าที่กำกับดูแลได้เท่าที่ไม่ขัดต่อหลักการปกครองตนเอง และเจตนาرمณ์ของประชาชนในท้องถิน ทั้งนี้ เพราะเห็นว่า ท้องถินมีความใกล้ชิดกับประชาชน สามารถรับรู้ถึงปัญหา และแก้ไขปัญหาได้รวดเร็ว ทันท่วงที ดังนั้น จึงได้มีการจัดตั้งท้องถินนี้เป็นเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง หรือเทศบาลครัวลัวแต่กรณี โดยท้องถินที่ได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลกฎหมายกำหนดให้มีโครงสร้าง แบ่งออกเป็น 2 ฝ่ายคือ ฝ่ายสภากเทศบาล ทำหน้าที่ด้านนิติบัญญัติ และฝ่ายคณะกรรมการเทศมนตรีทำหน้าที่ด้านบริหาร

ถึงแม้ว่า ท้องถิน ได้ถูกยกฐานะเป็นเทศบาลแล้วก็ตาม แต่เนื่องจากสภาพการพัฒนา ระบบการปกครองในรูปแบบเทศบาลของประเทศไทยดำเนินการไปอย่างล่าช้า และไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ขณะเดียวกันสภาพแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจมีอัตราการขยายตัวสูงมาก ทำให้สังคมในเขตเมืองมีอัตราการเจริญเติบโตสูง ส่งผลให้วิถีการดำเนินชีวิตเกิดการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว อันส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเป็นอย่างยิ่ง ดังผลการวิจัยของสถาบันนโยบายศึกษา (2545, หน้า 13) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาของเทศบาลจำนวน 3 แห่ง คือ เทศบาลนครสวรรค์ เทศบาลเมืองมหาสารคาม และเทศบาลตำบลแสนสุข พบว่า เทศบาลทั้ง 3 แห่งประสบปัญหาที่คล้ายคลึงกัน คือ ปัญหาข้อจำกัดด้านอำนาจ และรายได้

เทคโนโลยีต้องพึ่งพารายได้จากภายนอก โดยเฉพาะการสนับสนุนจากส่วนกลาง ซึ่งส่วนกลางจะสนับสนุนงบประมาณในการก่อสร้างและโอนภารกิจในการบำรุงรักษาให้กับเทคโนโลยี นอกเหนือไปนี้ประชัยดัค หงษ์ทองคำ (2543, หน้า 13) ยังพบว่าเทคโนโลยีรายจ่ายประจำในอัตราที่สูงกว่ารายจ่ายด้านการลงทุนมาก การได้มาซึ่งทรัพยากรที่เป็นรายจ่ายด้านการลงทุนมักจะเกิดจากความสามารถของนายกเทศมนตรีและฝ่ายบริหาร หากกว่าการปรับเปลี่ยนให้เทคโนโลยีดำเนินการขัดกับภาระ

จะเห็นได้ว่า การดำเนินงานของเทคโนโลยีไทยต้องประสบปัญหานานาหัวการ นับตั้งแต่ปัญหาด้านโครงสร้างและหน้าที่ของเทคโนโลยีไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ในขณะเดียวกันต้องแข่งขันกับปัญหาเกี่ยวกับสถานภาพและความเป็นอิสระของเทคโนโลยี ปัญหาด้านการเงินการคลัง และปัญหาด้านสมรรถนะและประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเทคโนโลยี ตลอดจนปัญหาความขัดแย้งหรือปัญหาการเมืองภายในองค์กรเทคโนโลยี รวมทั้งปัญหาการประสานงานกันทั้งหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก ซึ่งปัญหาต่างๆ เหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อการพัฒนาตัวเองของเทคโนโลยี ให้เป็นรูปแบบการประกอบที่มีประสิทธิภาพ

เทคโนโลยีต้นแบบในนวัตกรรม สำหรับสถาบันฯ จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นอีกเทคโนโลยีที่ประสบปัญหาทั้งทางด้านโครงสร้าง หน้าที่ ความมีอิสระในการทำงาน การเงินการคลังที่ยังต้องรอรับการอุดหนุน การประสานงานกับหน่วยงานต้นแบบและหน่วยงานภายนอก รวมทั้งสมรรถนะและประสิทธิภาพของบุคลากรของเทคโนโลยี ปัญหาดังกล่าวส่วนหนึ่งมาจากกระบวนการบริหารงานในองค์กร ทำให้การดำเนินงานของเทคโนโลยีเป็นไปอย่างไม่ต่อเนื่อง และขาดประสิทธิภาพ

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้ศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันฯ ต้องมีความต้องการที่จะศึกษาความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อกระบวนการบริหารงานของเทคโนโลยีต้นแบบในนวัตกรรม ซึ่งผลการศึกษายังคงรังสี สามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการปรับปรุงการดำเนินงาน และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการบริหารงานในด้านต่างๆ ของเทคโนโลยีต้นแบบในนวัตกรรม สำหรับสถาบันฯ จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อศึกษาระบวนการบริหารงานของเทศบาลตำบลโนนบุรี อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
- เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานของเทศบาลตำบล ที่มีความแตกต่าง กันในเรื่อง เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และตำแหน่งงาน ที่เกี่ยวกับ ระบบนวนการบริหารงานของเทศบาลตำบลโนนบุรี อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

สมมติฐานการวิจัย

พนักงานของเทศบาลตำบลโนนบุรี ที่มีความแตกต่างกันในเรื่อง เพศ อายุ ระดับ การศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และตำแหน่งงาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบนวนการ บริหารงานของเทศบาลตำบลโนนบุรี อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร (Population) หมายถึง พนักงานของเทศบาลตำบลโนนบุรี อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งประกอบไปด้วย พนักงานเข้าหน้าที่ พนักงานเทศบาล และลูกจ้างของเทศบาล จำนวน 74 คน (เทศบาลตำบลโนนบุรี, 2549, หน้า 5)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) หมายถึง พนักงานของเทศบาลตำบลโนนบุรี อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งประกอบไปด้วย พนักงานเข้าหน้าที่ พนักงานเทศบาล และลูกจ้างของเทศบาล จำนวน 74 คน เนื่องจากประชากรมีจำนวนน้อย และเพื่อให้ได้ข้อมูล ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง ดังนั้นในการศึกษารั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงเก็บตัวอย่างเต็มตามจำนวน ประชากร

2. พื้นที่ที่ศึกษา เทศบาลตำบลโนนบุรี อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

3. ตัวแปรที่ใช้ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลปัจจัยทางคุณลักษณะ ประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และตำแหน่งงาน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ กระบวนการบริหารงานของเทศบาลตำบลโนนบุรี อำเภอสหสันนิษฐ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ภายใต้กรอบแนวคิด 7 ประการ คือ ด้านการวางแผน การจัดองค์กร การจัดนักศึกษาทำงาน การอำนวยการ การประสานงาน และการรายงาน ตลอดจน การงบประมาณ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กระบวนการบริหารงาน หมายถึง การบริหารงานที่มีคณะกรรมการ ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปที่ร่วมกันปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย โดยคำแนะนำตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องกันไปตามระดับ ประกอบไปด้วยภาระหน้าที่ที่สำคัญ 7 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการวางแผน (P-Planning) หมายถึง การวางแผนทำโครงการซึ่งเป็นการเตรียมการก่อนลงมือปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินการสามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ด้านการจัดองค์กร (O-Organizing) หมายถึง การกำหนดโครงสร้างขององค์กร โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับงาน

1.3 ด้านการจัดหานักศึกษาราชการมาปฏิบัติงาน (S-Staffing) หมายถึง การบริหารทรัพยากรมนุษย์ในเทศบาล เพื่อให้ได้นักศึกษาราชการมาปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับการจัดแบ่งงานที่กำหนดเอาไว้

1.4 ด้านการอำนวยการ (D-Directing) หมายถึงการใช้ศิลปะในการบริหารงาน เช่น ภาวะผู้นำ มนุษยสัมพันธ์ การจูงใจ

1.5 ด้านการประสานงาน (CO-Coordinating) หมายถึง การประสานให้ส่วนงานต่าง ๆ ของกระบวนการทำงานมีความต่อเนื่องกัน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

1.6 ด้านการรายงาน (R-Reporting) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงาน โดยมีความสัมพันธ์กับการติดต่อสื่อสาร

1.7 ด้านการงบประมาณ (B-Budgeting) หมายถึง การจัดทำงบประมาณ การทำบัญชีการใช้จ่ายเงิน การควบคุมและตรวจสอบเกี่ยวกับการเงินและการคลัง

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล

2.1 เทคโนโลยี หมายถึง เทคโนโลยี คำนำบทนำ จังหวัด อำเภอ สำนักงาน

การพัฒนา

2.2 พนักงาน หมายถึง ข้าราชการซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการ โดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนของเทศบาลตำบลโนนบุรี อันประกอบไปด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานเทศบาล และลูกจ้างยกเว้นข้าราชการและการเมือง ของเทศบาลตำบลโนนบุรี อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

2.3 ส่วนราชการ หมายถึง เทศบาลหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐที่มีฐานะเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เว้นแต่ราชการส่วนท้องถิ่น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงกระบวนการบริหารงานเพื่อพัฒนาการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนบุรี อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อนำความรู้ ความเข้าใจที่ได้จากการศึกษามาเป็นข้อมูลสำหรับนำเสนอผู้บริหารในการวางแผนยุทธ์และแนวทางในการปฏิบัติงานของหน่วยงานให้เหมาะสมและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ทราบถึงแนวความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานของพนักงานของเทศบาลตำบลที่มีความแตกต่างกันในเรื่องเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และตำแหน่งงาน เพื่อนำผลการศึกษาไปปรับใช้ในพัฒนาการดำเนินงานตามหน้าที่ของตนให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนมากขึ้น ในเทศบาลตำบลโนนบุรี อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
3. ข้อมูลสารสนเทศที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ สามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์กับองค์กรและหน่วยงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนงาน เพื่อแก้ไขปัญหา และพัฒนางานในการบริหารการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพต่อไป